

รายงานการประชุมวุฒิสภา

ครั้งที่ ๒๐/๒๕๖๑ (สามัญ) ชุดที่ ๑

วันอังคารที่ ๒๙ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๑

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๑๔.๑๐ นาฬิกา

ประธานวุฒิสภา: วันนั้นตั้งมาชิกมาประชุม ๗๔ คน เป็นองค์ประชุม
แล้ว พิจารณาคำขอระเบียบวาระร่างพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.
๒๕๖๑ ของ นายเทียม ไชยนันท์ (ตาก) นายบุญคุ้ม จันทระศรีวงศ์
(อุตรธานี) และนายบุญมี ปาริมาวงศ์ (ตพบุรี) เป็นผู้เสนอ ซึ่งสภาผู้แทน
ลงมติให้ใช้ได้แล้ว พิจารณาเป็นวาระที่ ๑ รัฐบาลจะขแรงอะไร

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๖๑บางมาตรา
เพื่อประโยชน์แก่ราษฎร

เหตุผล

เนื่องจากเดิมรัฐบาลเก็บภาษีแก่ผู้ขออนุญาตตัดไม้กระยาเลยประ
มาณคิวบิกเมตรละ ๒ บาท สำหรับราษฎรที่ขอตัดไม้มาใช้ส่วนตัวเพื่อซ่อม
แซมหรือทำบ้านเรือนนั้นทางรัฐบาลได้ยกเงินค่าภาคหลวงให้ ๑๒ บาท สำหรับ
ค่าซ่อมแซมยกเว้นไม่เกิน ๑๒ บาท ถ้าปลูกบ้านใหม่ยกเว้นไม่เกิน ๑๒ บาท

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ซึ่งผู้ขอจะได้รับเงินไม่ต่องเสียภาษีค่าภาคหลวง ได้ไม้ได้ไม้เดี่ยประมาณ ๘ คิวบิกเมตร สำหรับไปปลูกบ้านใหม่พอแก่การปลูกพืชอยู่ได้บ้านขนาดเล็ก และหากเป็นการขอไม้เพื่อ ปลูกบ้านตามแบบของทางราชการ ก็ยกเว้นค่าภาคหลวงไม้ไม่เกิน ๔๐ บาท หรือประมาณ ๒๐ คิวบิกเมตร ซึ่งบ้านตามแบบนี้ สำหรับผู้มีฐานะคงจะปลูกได้ มาบคนรัฐบาลได้ประกาศกำหนดค่าภาคหลวงไม้เพิ่มขึ้นเท่าเดียวประมาณ ๕ เท่าของเดิมคือเก็บค่าภาคหลวงคิวบิกเมตรละ ๘ บาท เป็นเหตุให้ราษฎรที่จะขอไม้ซึ่งเคยได้รับยกเว้น ค่าภาคหลวงตามกฎหมายเดิมเพียง ๓๒, ๓๘ และ ๔๐ บาท ตามกรณีดังกล่าวเดิมนั้นได้ไม้ไม่พอแก่การปลูกสร้างซ่อมแซมเพราะ ค่าภาคหลวงที่เพิ่มขึ้นความ อัตราใหม่ประมาณคิวบิกเมตรละ ๘ บาทเช่นนั้น ถ้าราษฎรขออนุญาต ไม้มาซ่อมแซมหรือปลูกสร้างบ้านเรือนโดยขอให้ยกเว้นค่าภาคหลวง (๓๒, ๓๘ บาท) ก็คงได้ไม้ ๓ คิวบิกเมตรครึ่งถึง ๒ คิวบิกเมตร เท่านั้นไม่พอเพียงแก่การ ปลูกสร้างซ่อมแซมบ้านเรือนจึงเห็นควรตรากฎหมายขยายด้วยยกเว้นเพิ่มขึ้นเป็น ๔ เท่า ให้ได้ส่วนสัมพันธกับค่าภาคหลวงที่เพิ่มขึ้น

ร่าง

พระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๘๑

.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ บางมาตราให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๐ นอกจากไม้สัก ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินการตรวจหวัดเป็นอย่างสูงมีอำนาจอนุญาตให้ทำไม้โดยยกเว้นค่าภาคหลวงได้ดังต่อไปนี้

(๑) เพื่อใช้ตั้งยอดค้ำ สำหรับการปลูกร้างหรือการเปลี่ยนแปลงต่อเติมบ้านเรือน ตามปริมาณไม้ที่ยังไม่แปรรูป ไม่เกินครัวเรือนละสิบแปด ลูกบาศก์เมตร แต่ถ้การปลูกร้างหรือการเปลี่ยนแปลงต่อเติมบ้านเรือนนั้น เพื่อให้เป็นไปตามแผนผังและแบบก่อสร้างที่ทางราชการได้กำหนดขึ้นไว้สำหรับราษฎร ให้ยกเว้นได้ตามปริมาณไม้ที่ยังไม่แปรรูป ไม่เกินครัวเรือนละยี่สิบหก ลูกบาศก์เมตร

(๒) เพื่อใช้ตั้งยอดค้ำ สำหรับเครื่องมือหรือสิ่งอื่นที่ประกอบหรือเกี่ยวเนื่องในการกสิกรรม การเลี้ยงสัตว์ การตากเหิน และการทำเรือหรือการประมง หรือทำรั้วเพื่อป้องกันภัยอันตราย ตามปริมาณไม้ที่ยังไม่แปรรูปอย่างละไม่เกินครัวเรือนละแปดลูกบาศก์เมตร

(๓) เพื่อการกุศลหรือสาธารณประโยชน์ ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ได้สอบสวนเห็นสมควร ตามปริมาณแห่งความจำเป็น

LIRT

ในการพิจารณาคำขออนุญาตตามความในมาตรา ๕ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตั้งการภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ขออนุญาต

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติบำไ้ พุทธศักราช ๒๔๗๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๔ คณะกรรมการจังหวัดโดยอนุมัติจากรัฐมนตรี มีอำนาจประกาศเงินไม้ทองห้ามชนิดที่มีค่าหรือหา ยากจากกการอนุญาตโดยยกเงินค่าภาคหลวง หรือกำหนดปริมาณไม้บางชนิดที่จะพึงอนุญาตโดยยกเงินค่าภาคหลวงตามความในต่อไปนี้”

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงเกษตรราธิการรักษาการ ตามพระราชบัญญัติ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

นายกรัฐมนตรี

พระยาพนาจร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรราธิการ : ร่างพระราชบัญญัติรัฐบาลขอข้จะขอข้แจ้งว่า ที่สมาชิกได้ยื่นนามน มีนั กคล้ายคลึงกับพระราชบัญญัติรัฐบาลกำลังพิจารณาอยู่เหมือนกัน แต่ฝ่ายของ รัฐบาลนั้นมีความกว้างขวางกว่าฉบับที่ได้นามน ฉะนั้นเมื่อคล้ายคลึง กันเช่นนั้น ก็ให้สภาตัดสินเขาเองว่าเป็นอย่างไร เรื่องที่พิจารณาไว้หลักการ และตั้งขึ้นมา จุดอุปประสงค์ความจริงของเรื่องก็มีอยู่ว่า พระราชบัญญัติบำไ้ บ ๒๔๗๔ นั้นใช้เวदानี้ไม่ค่อยเหมาะสมหลายประการ เช่นอย่างเรื่องราษฎร ได้ไม้ไ้เป็นจำนวนน้อยไปหน่อยโดยที่อัตราค่าภาคหลวงได้เปลี่ยนไป รม

LIRT

เดิมมันเมื่อราคาไม่ยังถูกลอยอยู่ราษฎรก็ได้ปริมาณไม่มากน้อย เมื่ออัตราได้
เปลี่ยนไปเช่นปริมาณไม้ที่จะได้รับอนุญาตโดยเดี่ยค่าภาคหลวงน้อยไป จึง
ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติทางรัฐบาลโดยที่ความเห็นคล้ายคลึงกันจึงปล่อยให้
ให้สภาตัดสิน และสภาก็นำเรื่องขึ้นมาเสนอสภาฯ ซึ่งเป็นผู้ตัดสินใหญ่ขอให้
ดูอีกทีว่าจะควรเป็นกันอย่างไร ในส่วนย่อยอื่น ๆ นั้นรัฐบาลได้อยู่ในที่
ประชุมของสภาต่างด้วย ถ้าท่านผู้หนึ่งผู้ใดอยากจะทราบข้อความตอนใดให้
เหมือนกับเป็นผู้เห็นเรื่องด้วยตนเองในระหว่างที่สภาต่างประชุมกันนั้น คณะ
รัฐมนตรีทุกท่านที่อยู่นี้จะอธิบายให้ฟังได้

พระยาอาณาจักรบริบาล : กฎหมายนี้ได้ผ่านสภาผู้แทนมาแล้ว แต่
เมื่อท่านรัฐมนตรีแจ้งอย่างนั้นแล้ว ทางวุฒิสภาก็อยากจะขอทราบต่อไปว่า
กฎหมายที่ออกไปนั้นขอที่จะเสื่อมเสียอย่างไรบ้าง ถ้าไม่มีขอที่จะเสื่อมเสีย
มากมายเกินไปแล้วเมื่อผ่านมาอย่างนี้ วุฒิสภาก็อยากจะให้ผ่านไป เพราะ
ฉะนั้นก็ขอคำอธิบายจากท่านรัฐมนตรีกระทรวงเกษตรธิการ ว่ามีอะไรที่จะ
ควรเพิ่มเติมกฎหมายนั้นขอ และจะมีประโยชน์อย่างไรบ้างของกฎหมาย
นี้ได้

พระยาพนาจร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรธิการ : ฉะนั้น
เรื่องนี้ไม่มีอะไรเสียหาย ของรัฐบาลก็กว้างคล้าย ๆ กันอย่างนี้ ที่รัฐบาล
ตั้งงานกว้างขวางดูส่วนได้ส่วนเสียหลายเรื่อง เพราะฉะนั้นพระราชบัญญัติ
กำหนดไว้ว่าจะแก้ถึง ๒๑ มาตรา แต่ ๒ มาตรานั้นรวมอยู่ด้วย เพราะฉะนั้น
เมื่อ ๒ มาตรา รวมอยู่ด้วยแล้ว พวกสภาผู้แทนอยากได้ ๒ มาตรานั้นก่อน
รัฐบาลจึงไม่ขัดข้อง แต่เมื่อจะแก้กันเต็มที่เราก็จะพยายามทำให้เหมาะสม
สำหรับภาคข้างหน้าต่อไปซึ่งจะต้องมีอีกหลายมาตราอยู่ ก็จะพยายามเอาเข้า
มาในสภาภายในเร็ววันเหมือนกัน

นายสง่า วรรณศิษฐ์ : เท่าที่รัฐบาลได้ขแรงมานานกว่า ๕ ปีแล้ว ยังไม่มี เหตุผลที่จะพิจารณาว่าจะควรอนุญาตให้ข่านไปได้อหรือไม่ประการใด เพราะ เหตุว่าเท่าที่ร่างพระราชบัญญัติเสนอมา รัฐได้ข่าให้อ่านแก่คณะกรรมการ อำเภอหรือคณะกรรมการจังหวัดมากเกินไปประการหนึ่ง อีกประการหนึ่ง ตามที่เสนอมาหมายความว่าต้องการเพิ่มปริมาณให้มากกว่าเก่าอีก ๔ เท่า คำว่า ๔ เท่าบางที่ท่านวุฒิสมาชิกในต้นคงจะไม่ทราบว่ามีมากน้อย จึง ขอเรียนเสนอเพื่อรวมการพิจารณาด้วย คือที่มีอยู่ตอนนี้ถ้าส่วนตัว แล้วอนุญาตให้ถึง ๑๑ เมตรลูกบาศก์ ถ้าหากว่าไปใช้ตามแผนผังแล้วให้ถึง ๒๖ เมตรลูกบาศก์ แต่ ๒๖ เมตรลูกบาศก์บางที่ท่านอาจจะไม่ทราบว่ามีมาก น้อย ถ้าปริมาณตามสูตรไฟแล้วก็ประมาณครึ่งจำนวน ๑๑ เมตรลูกบาศก์นี้ แต่ถ้า ๒๖ เมตรลูกบาศก์แล้วประมาณ ๒ ครั้ง เพราะฉะนั้นจึงเห็นว่า เป็นการให้อ่านแก่ คณะ กรรมการ จังหวัด หรือ ข่าหลวง ประจำจังหวัด มากเกินไป อีกประการหนึ่งเรายังไม่ได้วางใจว่าเจ้าพนักงานบ้ำไม้ของเราประจำ จังหวัดหรืออำเภอจะสมควรที่จะให้อ่านถึงเพียงนี้หรือไม่ เพราะฉะนั้น จึงขอให้รัฐบาลขแรงอีกหน่อยว่าตามที่ให้ปริมาณ ๑๑ เมตร กับ ๒๖ เมตร ลูกบาศก์นั้นจะเป็นการเกินสมควรไปหรือไม่

นายกิจจา วัฒนสินธุ์ รัฐมนตรี : ทางรัฐบาลขอขแรงเพื่อเป็น การประกอบการพิจารณาของท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องคือไปนี้ ตามที่สมาชิก มีความข้องใจว่า จำนวนค่าภาคหลวงที่จะอนุญาตให้แก่ราษฎรเพื่อใช้สอย ส่วนตัวตามความในพระราชบัญญัตินี้ คือเดิมทีเดียวกฎหมายฉบับแรก กำหนดไว้เพียงไม่เกินครึ่งไร่หนึ่งละ ๑๑ ลูกบาศก์เมตร แต่ถ้าหากทำการ ปลดถ่วง หรือทำการ เปลี่ยนแปลง คือเดิมบ้านเรือน ให้เป็นไปตามแผนผังที่ ทางกาที่กำหนดแล้วไม่เกินครึ่งไร่หนึ่งละ ๒๐ ลูกบาศก์เมตร ตามร่างที่แก้ไขนั้น

เห็นว่าค่าภาคหลวงมีการแก้ไขอัตราเพิ่มขึ้น ถ้าเราจะยืนยันตามอัตราเดิม
แล้ว ราษฎร ก็มีโอกาสคิดไม่ ไร้ส้อย ส่วนตัว เป็นจำนวน น้อยไม่ เพียงพอแก่
ปริมาณของค่าภาคหลวงที่เพิ่มขึ้น คือถ้าคิดแล้วตามลูกบาศก์เมตรเข้าไป
ว่า จำนวน ๒-๓ ลูกบาศก์เมตรซึ่งไม่สามารจะทำอะไรได้ โดยเหตุนี้
ทางผู้แทนจึงได้เสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้เหมาะแก่เหตุ-
การณ์แต่ราคาค่าภาคหลวงให้มีส่วนสัมพันธ์กัน คือไหน ๆ เราจะอนุญาต
ให้ราษฎรคิดไม่มาใช้สอยส่วนตัวหรือทำบ้านสร้างเรือนแล้วก็ควรพิจารณา
ให้พอเหมาะหรือสัมพันธ์เหตุผล ไม่ใช่ถ้ากฎหมายมีมาอย่างไรก็จะปฏิบัติไป
ตามนั้น คือต้องเปลี่ยนแปลงให้เหมาะแก่เหตุผล ร่างพระราชบัญญัติบำไ
ณะฉบับที่ ๒ ตามที่สมาชิกสภาผู้แทนได้เสนอขึ้นมาทางรัฐบาลก็ได้ชี้แจงกับ
ท่านสมาชิกผู้ มีเกียรติแล้วว่า ทางรัฐบาลก็มีเจตนาตรงกันกับท่านสมาชิกที่
เสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเข้ามาเหมือนกัน แต่โดยที่ร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ ก็ได้ผ่าน มติของ คณะรัฐมนตรี และอยู่ใน ระหว่างการ พิจารณา ของ
คณะกรรมการกฤษฎีกา ทางสมาชิกก็มีความห่วงใยว่าถ้าจะรอไปแล้วจะ
ไม่ทันในสมัยประชุมนี้ เพราะว่าการพิจารณานี้ อาจจะล่าช้าไปโดยที่คณะ
กรรมการกฤษฎีกาทำงานค้างค้ำอยู่หลายด้านด้วยกัน เพราะฉะนั้นเพื่อบังคับ
ความเดือดร้อนของราษฎรเฉพาะหน้าในเวลานี้ ทางสมาชิกสภาผู้แทนจึง
ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติ เพื่อเปลี่ยนแปลงค่าภาคหลวงเพื่อให้ราษฎรได้คิด
ไม่ไร้ส้อยส่วนตัวหรือเพื่อประกอบกิจการ กิจกรรม ดังข้อความ ในร่างนั้นแล้ว
การเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้มาจากสภาผู้แทนก็มีเจตนาตรงกันว่าพระราช-
บัญญัตินี้ไม่ทำให้เกิดความเดือดร้อน หรือว่าทำให้ความเดือดร้อนแก่ฝ่ายบ้าน
เมืองและทางบ้านประชาชน เพราะฉะนั้นจึงยืนยันว่าร่างพระราชบัญญัติ
ได้มีการพิจารณาและใคร่ครวญกันมาโดยรอบคอบแล้ว..

พิจารณาว่ามีข้อให้ แมกซิมัม (maximum) เต็มอัตราอยู่ หรือไม่ เจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจที่จะใช้ดุลยพินิจรายใดขอเพื่อการอะไร ก็ให้ได้เท่าที่จำเป็น ไม่จำเป็นต้องให้เต็มอัตราเสมอไป เพราะฉะนั้นเรื่องน้อยที่เจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ตามคณะกรรมการอำเภอ คณะกรรมการจังหวัด เป็นผู้พิจารณาการปลูกบ้านสร้างเรือนของประชาชน ว่าสถานที่ในถิ่นต่างท้องที่ที่มีใหญ่บ้างเล็กบ้าง เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้ขอท่านสมาชิกผู้มั่งเกียรติกงั้นใจได้ว่าการพิจารณานี้เป็นราย ๆ ไปให้ตามความเหมาะสมไม่จำเป็นต้องห่วงมากแล้วเรื่องที่ต้องท่านสมาชิกผู้มั่งเกียรติกงั้นใจได้แนะนำก็มีสถานนั้น เรือนนกเป็นเรือนที่ตระหนักในสภาพผู้แทนเหมือนกัน ในฐานะที่เป็นราษฎรเห็นว่าอะไรที่จะเป็นประโยชน์แก่ราษฎร ทางฝ่ายรัฐบาลก็อยากจะมอบให้สภาพตั้งตัดสินใจเองว่าควรจะปล่อยให้ส่งมาตราขึ้นก่อนเพราะเรื่อง หรือจะรอไว้เรื่องใหญ่ขึ้นก่อนเกี่ยวกับประชาชนทุกคน อันรัฐบาลพร้อมจะทำตามความเห็นของสภาพทุกขณะ.....

น.อ.ม.จ. พรปรีชา กมลาสน์ ร.น. : ข้าพเจ้าได้ฟังอภิปรายมาถึงเรื่องพระราชบัญญัติขึ้น ข้าพเจ้ามีความเห็นอยากจะให้ข้อสังเกตไว้ว่าบ้านเรือนราษฎรนั้นตามความเข้าใจของข้าพเจ้านักว่าทำกันน้อยมาก ที่ให้มากมายนายกของเกรงว่า ราษฎรจะเอาไปขาย เพื่อประโยชน์ส่วนตัว เสียมากกว่าอย่างอื่น

และอีกประการหนึ่ง เจ้าหน้าที่ต่าง ๆ ตามความจริง ขอประทานโทษ นายอำเภอเกือบจะเป็นกะโหลกทองพระโรงแล้ว มีหน้าที่มากมายก่ายกองเต็มที่จะดูแลทั่วถึง แต่ก็ไม่ง่ายนัก เกรงว่าจะเอาไม้ที่หายากเสียหมด คือเวลาคิด ๆ ง่าย แต่ปลดยาก เนื้อหมดไปแล้วก็จะเป็นการยุ่งยากต่อภายในประเทศ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าอยากให้ระมัดระวังในเรื่องเหล่านี้ หวังว่าจะตั้งเสียกันให้ดี และให้เจ้าหน้าที่ดูแลจริง ๆ ย้ำให้มากมายก่ายกองจน

ถึงเหตุอื่น แล้วเอาไปขายซึ่งไม่เป็นประโยชน์ ถ้าจะต้องการเป็น
ประโยชน์ต่อราษฎรจริง ๆ แล้วข้าพเจ้าก็ไม่ขัดข้องอะไร เท่าที่ทราบจาก
คนอื่นข้าพเจ้าไม่กล้ายืนยัน โดยมากผู้ที่ต้องการไม่* เวลาราษฎรอยู่
ตามบ้านละก็มีผู้เอาไปให้เช่นชื่อเฉยๆ แล้วเขาก็พูดกันอย่างตรงๆก็มักจะเอา
ไปขาย ถ้าอย่างนั้นไม่ในบ้านเมืองจะหมดไป เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอให้
ว่าดีในข้อนี้ไว้ด้วย ขอให้เป็นประโยชน์แก่ราษฎรจริง ๆ ที่ต้องการจะใช้
ไม่ทำสาธารณประโยชน์อย่างนั้นเราก็ไม่ควรจะขัดข้อง แต่เอาไปขายเฉย
เราก็เสียหายมาก

นายภิชา วัฒนะสินธุ์ รัฐมนตรี : ตามที่ท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้อง
ได้ให้ข้อสังเกตแก่รัฐบาล ว่าการที่พิจารณาคณะอนุญาโตให้ราษฎร ได้มีไม่ใช่อะไร
ส่วนตัวเป็นจำนวนมากมานั้น และในที่สุดก็กระเอาไปขายเฉยเพื่อหาประโยชน์
เป็นรายได้นั้น ในเรื่องนั้นทางรัฐบาลก็ได้รับทราบข้อเท็จจริงอยู่บ้างเหมือนกัน
แต่ก็เท่าที่ท่านสมาชิกได้ให้ข้อสังเกตนั้นทางรัฐบาลก็พร้อมที่จะรับฟังได้

แต่อย่างไรก็ดี ในเรื่องกฎหมายที่ได้มีไว้แล้ว โดยเฉพาะในเรื่อง
บัญชีผู้ที่ได้รับอนุญาตในการที่จะตัดไม้ใช้สอยส่วนตัวหรือทำประโยชน์ใดๆทุก
คน ผู้นั้นจะต้องไปจัดการและทำประโยชน์ในเรื่องราวที่ได้ขออนุญาตไว้ ถ้า
ปรากฏว่านำไปจำหน่ายให้แก่ผู้อื่นจะต้องถูกเพิกถอนใบอนุญาต นั้นเสีย
ในเรื่องกฎหมายก็มีระเบียบไว้ชัดแจ้งแล้ว ท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องได้โปรด
ดูมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ เพราะฉะนั้นท่านสมาชิกที่ได้ให้ข้อ
สังเกตแก่ทาง รัฐบาล นั้นทาง รัฐบาลก็รู้สึกว่าเป็น พระคุณและที่ พร้อมที่จะ
รับฟัง ไว้ละจะได้สั่งกำชับเจ้าหน้าที่ให้พยายามกวดขันว่า ผู้ใดได้รับอนุญาต
รายใดจะต้องเอาไม้ไปใช้เป็นประโยชน์ในครอบครัว หรือ เพื่อประโยชน์
ในการกสิกรรมเท่านั้น ถ้าปรากฏว่าเขาไปขายเฉยก็จะได้เพิกถอนใบอนุญาต
ลงโทษตามกรณี

๑๔.๓๐ น.

หลวงประกอบนิติสาร : วัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัติป่าไม้
ตั้งที่มานั้น ในส่วนใหญ่มักเพื่อจะสงวนทรัพยากรของประเทศชาติได้ คือ
สงวนรวมมิให้เอกชนบุคคลใดเอารัดเอาเปรียบไปทำลายทรัพยากรให้สิ้นสูญไป
โดยเปล่าประโยชน์ เพราะฉะนั้นเป็นข้อที่ชาวป่าเจ้าค้ำงเป็นอย่างมาก
ในหลักการของพระราชบัญญัติที่เสนอมานี้ว่าเพื่อประโยชน์แก่ราษฎร ชาว
ป่าเจ้าค้ำงจะต้องมุ่งประโยชน์ของรัฐเป็นส่วนรวมด้วย การมุ่งประโยชน์แก่
ราษฎรฝ่ายเดียวโดยไม่ค้ำงถึงประโยชน์ของรัฐเป็นส่วนรวม นี่ย่อมเป็นอัน
ตราาย แต่ชาวป่าเจ้าค้ำงเห็นด้วยในการที่สภาผู้แทนมีความห่วงใยว่า ผด
แห่งพระราชบัญญัติเดิมซึ่งได้เปลี่ยนอัตราค่าภาคหลวงเพิ่มขึ้นเป็น ๔ เท่า ทำ
ให้ราษฎรต้องลำบาก เป็นการสมควรที่จะแก้ไขความลำบากอันนี้ แต่ว่า
เรื่องนี้เป็นที่น่าเสียดายว่า รัฐบาลกว้างพระราชบัญญัติอันเดียวกันอยู่เหมือน
กัน แต่ว่าผู้แทนมาเสนอเดี๋ยวก่อน และรัฐบาลก็เข้าใจว่าไม่ดำเนินการจะรุนแรง
หรือให้สภาผู้แทนมอบร่างพระราชบัญญัติไปให้รัฐบาลได้ โดยที่ร่างพระราช
บัญญัตินั้น โดยมีรายละเอียด ถึงแม้จะไม่อยู่ในหลักการเป็นต้นของว่าเจ้า
พนักงานจะต้องพิจารณาค่าชออนุญาตของผู้ ชออนุญาตตัดไม้ภายใน ๖๐ วัน
อันนั้นชาวป่าเจ้าค้ำงไม่ถอแน่นอน เพราะว่าอาจจะไปแปรญัตติในชั้นกรรมาธิการได้
แต่ถ้าที่เขียนมาเช่นนี้ชาวป่าเจ้าค้ำงใคร่ถามรัฐบาลว่า ร่างพระราชบัญญัติป่าไม้
แก้ไขเพิ่มเติมที่รัฐบาลกำลังร่างนั้น รัฐบาลคิดว่าจะเสนอเจ้าค้ำงสภาผู้แทนได้
เมื่อไร ที่ถามเช่นนั้นก็เพราะเหตุว่าถ้ารัฐบาล มีความ คังใจอยู่แต่จะพร้อม
แต่ก็ จะเสนอร่างพระราชบัญญัตินั้น คือสภาผู้แทนในวันต่อวัน หรือในเดือน
หรือใน ๖๐ วันอะไรอย่างนั้น ก็อาจจะรอร่างพระราชบัญญัตินั้นไว้ได้ เพราะ
ว่าถ้าว่าอนุมติพระราชบัญญัตินั้นไม่ว่าอย่างไร ราษฎรก็ต้องไปรอ ๖๐ วันถ้าร่าง
พระราชบัญญัติรัฐบาลเข้ามาเร็วเช่นในอาทิตย์หน้า หรืออาทิตย์ไหนก็ ไม่เสีย

LIRT

หายอะไรแก่ราษฎรมากนัก ในกรณีที่จรรวไปอีกอีกก็ควรต้องอาศัย แต่ถ้าง
 ว่างของรัฐบาลยังจะดำริไปอีกนาน ข้าพเจ้าเห็นว่าควรควรรับหลักการแห่งร่าง
 พระราชบัญญัติฉบับนี้เพื่อบรรเทาความทุกข์ร้อนของราษฎร เพื่อหาไม่
 ด้ร้างบ้านเรือนหรือทำสิ่งอื่นที่ตามพระราชบัญญัติ ฉบับนี้มีไว้ที่สมาชิกผู้
 เกียรติท่านหนึ่งแย้งขึ้นมาว่าฤกษ์ไม่ใช่ฤกษ์ที่ราษฎร จะ ไปเที่ยวตัดไม้มา ด้ร้าง
 บ้านเรือน นั้นข้าพเจ้าไม่เห็นพ้องด้วยโดยแท้ เพราะว่าฤกษ์ที่กล่าวถึงนี้ต่าง
 กัน การทำนาทางภาคกลาง ภาคเหนือ และภาคใต้ยังไม่ถึงมือทำ นาทั่วทาง
 ภาคใต้ไม่ว่านาน ฤกษ์ตรงกันข้าม เพราะฉะนั้นพูดถึงความจำเป็นของราษฎร
 ก็มีอยู่มากที่จะออกพระราชบัญญัตินี้ไปเพื่อจะเป็นประโยชน์แก่ราษฎรบางภาค
 อยู่บ้างไม่ใช่ว่าไร้ประโยชน์เสียทีเดียว ข้อที่ข้าพเจ้าขอเรียนถามรัฐบาลคือไป
 คัดท่านบอกว่ามี สมาชิกผู้เกียรติตั้ง ข้อตั้งเกิด ใจเดียวกันด้วยเจ้าพนักงานอาจ
 จะใช้ความระมัดระวังไม่พอ แต่ขอปล่อยให้ราษฎรเขาไม่ไปค้าไปขายแทน
 ที่จะด้ร้างบ้านเรือนนั้นรัฐบาลก็ได้ตอบมาแล้วและรับฟังข้อตั้งเกิด นั้นไว้ทั้ง-
 จะได้กำชับข้าราชการไปให้ปฏิบัติด้วยดีและเหมาะสม ข้าพเจ้ายังไม่พอใจ
 คำตอบของรัฐบาล เพราะเหตุว่าตั้งกันไปเฉย ๆ ถ้าไม่คิดตามข้อตั้งข้อที่ไป
 เป็นเหตุให้พันธุ ไม้ต้องล้มเสียหายจากป่าเป็นอันมากดังที่ข้าพเจ้าได้กล่าวตอนต้น
 แล้วว่า เจตนารมณ์ของพระราชบัญญัตินี้ไม่ใช่เพื่อรักษาไว้ซึ่งทรัพย์สิน
 ของชาติมิให้เสียไปโดยไร้เหตุ เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าขอคำรับรองจากรัฐบาล
 ว่านอกจากตั้งไปแล้วจะ ข้อตั้ง ให้ใกล้ชิดไม่ห้ามการ ทูจจริต ไต ๆ เกิดขึ้น
 ข้าพเจ้าไม่ได้หมายความว่าเมื่อมีความทู่จจริตขึ้นแล้วจะเอาความผิดกับรัฐ-
 บาล หมายความว่าให้รัฐบาลข้อตั้งโดยใกล้ชิดไม่ห้ามการอนุญาตคดีไม่
 อย่างเหตอเหตอ

ประการที่สาม ข้าพเจ้าขอพึ่งคำชี้แจง เพื่อดูความ ด้ว่างแก่ ข้าพเจ้าเอง
 คือหลักการเดิม พระราชบัญญัตินี้ไม่ตกเป็นอนุบัญญัติ ฉบับนี้ร่างนี้คงมุ่งไป

ในแง่ยกเงินค่าภาคหลวงแก่ราษฎรผู้ต้องการไม้ แต่จะยกเงินมรดกแก่พระราช
 บัญญัติเดิมยกเงิน โดยเอาจำนวนค่าภาคหลวงเป็นเกณฑ์ แต่ฉบับใหม่
 ยกเงินโดยเอาปริมาณของไม้เป็นเกณฑ์ ซึ่งผลที่สุดยกเงินเรื่องค่าภาค
 หลวงนั่นเอง อยากจะทราบว่ามีร่าง ของรัฐบาลที่เตรียม จะเสนอนอนถ
 บปริมาณเป็นเกณฑ์หรือต่อค่าภาคหลวงจำนวนเงินเป็นเกณฑ์ นั้นเป็นข้อ
 สำคัญมาก โดยหัวใจของพระราชบัญญัติแล้ว ข้าพเจ้าว่าเป็นการยกเงิน
 ภาษีให้ราษฎร คือว่าสิ่งที่ เขาเข้าไปใช้แล้ว ยกเงินภาษี ท่านเอง เกี่ยวกับ การนำ
 ดินเข้ามา ถ้าเอามาขายเก็บภาษี ถ้าใช้ส่วนตัวบางที่ยกเงินภาษี คือ
 จำนวนภาษีเป็นเงินนั่นเอง ไม่ถือเอาจำนวนสิ่งของ เพราะฉะนั้นอยากจะขอ
 ความดีต่างในเรื่องนี้ว่า รัฐบาลถือ จำนวน ปริมาณ หรือต่อค่าภาคหลวง เป็น
 เกณฑ์ เพื่อจะประกอบการวินิจฉัยต่อไปในวาระ ๒

นายกิจจา วัฒนสินธุ์ รัฐมนตรี : การที่ท่านสมาชิกผู้เกียรติ
 ความข้อใจร่างพระราชบัญญัติหลายประการนั้น รัฐบาลขอชี้แจงต่อไป
 นี้เดิมทีเดียวพระราชบัญญัตินี้ไม่ได้เสนอเข้ามา ในสมัยรัฐบาล ข้าพเจ้า จำ
 ได้ว่าตอนนั้นรัฐบาลหลวงชำระฯ เป็นนายกฯ แต่มีการรับ หลักการ ไปแล้ว
 บังเอิญได้มีการรัฐประหาร ชั่วคราว พระราชบัญญัตินั้น จึงตกไป แล้ว ในที่สุด
 เมื่อรัฐบาลใหม่เข้ามาปริมาณก็ได้มีการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติ นี้ต่อมา
 และทางท่านสมาชิกผู้แทนซึ่งเป็นเจ้าของร่างก็มีการ ตัดตรมเรื่องและ เอง
 รัที่รัฐบาลให้รับเสนอ พระราชบัญญัติ กฎหมาย ฉบับนี้ ให้เข้ามา ให้ทันสมัย
 ประชุมนี้ ทางรัฐบาลก็มีได้นิ่งนอนใจก็ได้พยายามรับทำกฎหมายฉบับนี้ โดย
 คำนึงตลอดจนกระทั่งได้นำเสนอที่ประชุมคณะรัฐมนตรี ผลของการประชุม
 มีมติตั้งให้คณะ กรรมการ กฎหมายพิจารณา ร่างพระราช บัญญัตินี้ โดย รอบ
 คอบอีกชั้นหนึ่ง ในระหว่างที่คณะกรรมการกฎหมายพิจารณาอยู่นี้ก็มีผู้แทน

ราษฎร กลุ่มหนึ่งได้มีเจตนาที่จะเร่งรัดให้ กฎหมายฉบับนั้นได้ออกไปให้ทันใน
 สมัยประชุมคือเกรงว่า ร่างรัฐบาล ที่เสนอนั้นจะออก ไม่ทันในสมัยประชุม
 เนื่องจากว่ามี กฎหมายอีกหลายฉบับ ที่ตกค้างอยู่ต่อนะ กรมการ กฤษฎีกา
 ไม่มีมติเด็ดขาด หรือว่าส่งมาทางรัฐบาลเลย เรื่องก็ค้างค้างอยู่ทุกฤษฎีกา
 ถ้าหากจะเร่งเดี๋ยวไปแล้วอาจจะไม่ทันในสมัยประชุม ทางสมาชิกจึงเสนอ
 ร่างพระราชบัญญัติขึ้นมา และคิดต่อทางรัฐบาลแสดงเจตนา เพื่อมีความประ
 สงค์จะ ช่วยเหลือ ราษฎร ในขณะนั้น และสมควรจะได้ให้กฎหมายนี้ ได้ออกไป
 เป็นการมัดเป้าความเดือดร้อนเพียงชั่วขณะก่อน ในเรื่องนี้ทางรัฐบาล
 ก็ได้ชี้แจง ในที่ ประชุมสภาแล้วถึง เหตุผล ว่ารัฐบาล มีเจตนา ตรงกัน ที่ท่าน
 สมาชิกได้เสนอว่าร่างพระราชบัญญัติมาเช่นเดียวกัน ปัญหาที่ฉุดกักอยู่ที่
 เวลา คือเนื่องจากว่ารัฐบาลเกรงว่าจะไม่ทันสมัยประชุม ทางสมาชิกเสนอ
 ให้ทันสมัยประชุม เมื่อเป็นเช่นนั้นทางรัฐบาลก็ปล่อยให้สภาวินิจฉัยร่างกฎ
 หมายพร้อมพิจารณา กับร่างของรัฐบาล หรือทางสมาชิกมีความประสงค์ให้
 ทางรัฐบาล ได้เสนอออก ใช้เป็น กฎหมายก่อนทางสภาผู้แทนก็ได้มีมติให้กฎ
 หมายที่ท่านสมาชิกเสนอเข้ามา ได้ออกใช้เป็น กฎหมายไปก่อน ด้วยเหตุ
 นี้ ร่างพระราชบัญญัติ จึงได้นำเข้าสู่สภา ณ บัดนี้ เพราะฉะนั้นการที่ไม่
 สามารถ จะยับยั้งกฎหมาย ตามที่ท่าน สมาชิกผู้ มีเกียรติหนัก โดยเหตุที่ว่าทาง
 รัฐบาลได้ชี้แจงแล้วได้ทำกฎหมายโดยเร่งรัด และอยากให้เห็นอนันต์สมัยประชุม
 นี้ โดยเหตุคณะกรรมการกฤษฎีกามุ่งงานอยู่เหลือมือ เกรงว่าจะไม่ทัน เมื่อ
 สมาชิกมีความประสงค์จะให้กฎหมายออกไปก่อนก็ไม่ขัดข้องแล้วแต่ทางสภา
 เมื่อทางสภาจะเอาสภาอนุมัติให้ใช้เป็นกฎหมายได้ หรือเท็จจริงเท่าที่รัฐ
 บาลได้กราบเรียนมานั้น ก็เพื่อเป็นทางประกอบการพิจารณาของท่านสมาชิกที่มี
 ความซื่อใจคือไปว่า ทางรัฐบาลได้รับปากว่าจะได้ส่งเจ้าหน้าที่ให้มาตรวจดู
 คราในการขออนุญาตใช้ไม้ ซึ่งเกี่ยวกับครอบครัวหรือเพื่อเป็นประโยชน์
 ในการอาชีพ และการกตกรรมให้เป็นไปโดยกตชนและใกล้ชิดกัน ความจริง

ทางรัฐบาลก็ได้ทำมาก่อนแล้ว และยังกำหนดได้ว่าการส่งออกอย่างใกล้ชิด ก็เป็นมาตรการที่ต้องตามความประสงค์ของทางสมาชิกผู้เกี่ยวข้องทั้งหลาย ว่าทางรัฐบาลนั้นก็มีได้นิ่งนอนใจอะไรได้เอาใจได้อย่างใกล้ชิด และที่ทางสมาชิกได้ให้ข้อสังเกตไว้นั้น ทางรัฐบาล ก็พร้อมที่จะรีบไปปฏิบัติตามโดยเคร่งครัดต่อไป ยิ่งกว่านั้นทางรัฐบาลก็อยากจะขอชี้แจงเพิ่มเติมกิจการบางอย่างซึ่งเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติของรัฐบาล คือ ปัญหาเรื่องป่าไม้ จำนวนไม้ที่ขออนุญาตนั้นคือ ทางร่างของรัฐบาลนั้นก็เป็นจำนวนไม้เหมือนกัน ไม่ใช่คิดตามค่าภาคหลวงซึ่งมีปรากฏตามร่างของรัฐบาลเป็นคร้วเรือนละ ๓๒ ลูกบาศก์เมตร คือจำนวนไม้ไม่ได้คิดค่าภาคหลวง ทั้งนี้เพื่อให้เป็นจำนวนที่แน่นอนเพื่อประโยชน์ในการใช้ซื้อขาย คือถ้ากำหนดค่าภาคหลวงแล้ว ทำให้จำนวนไม้เปลี่ยนแปลงไม่ได้ เพราะถ้าค่าภาคหลวงอาจจะเปลี่ยนแปลงได้โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เพราะฉะนั้นเพื่อให้ราษฎรได้ใช้ไม้เป็นจำนวนอันแน่นอนและมั่นคง จึงได้กำหนดไว้เป็นจำนวนโดยถือปริมาณมาตร ไม่เป็นเกณฑ์ ซึ่งก็ตรงกับร่างของรัฐบาลและร่างพระราชบัญญัติได้ผ่านสภามานักโตมการแก้ไขจำนวนปริมาณมาตรไม้ชน คือรัฐบาลได้แก้ไขกำหนดไว้เป็น ๓๒ ลูกบาศก์เมตร แต่เมื่อเขาประชุมกันได้มีการพิจารณาว่าจำนวนนี้เกรงว่าจะไม่เพียงพอ จึงได้เรียบขึ้นไปเป็นคร้วเรือนละ ๓๕ ลูกบาศก์เมตร แต่ขอได้โปรดพิจารณาว่า คำว่า ที่ว่า ๓๕ ลูกบาศก์เมตรนั้นเป็นการกำหนดจำนวนขึ้นตั้งได้เท่านั้น แต่การที่จะพิจารณาว่าเท่าไรนั้นก็ขึ้นหน้าของเจ้าหน้าที่ที่จะพิจารณาอีกชั้นหนึ่ง มิใช่ว่าจะให้ขึ้นตั้งเล่นไปตามจำนวนที่หาไม้ได้

๑๔.๕๕ น.

พระยาสาริกพงศัตถกรมพิลาศ : ถ้ากระผมจำไม่ผิด กระผมเข้าใจว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับเก่า กระผมเห็นกรมการตรวจร่างด้วย ในคราวเมื่ออยู่กรมสหกรณ์ ตามที่ทางรัฐมนตรีว่าการพุดเมือกนั้นบอกไว้ใน

LIRT

กรณีอื่นๆ ไม่ได้กำหนดไว้สำหรับกร กระทำเรือน ประมาณ ๖ เมตรนั้น
 ยังไม่ถูกต้อง ๖ เมตรนั้นสำหรับเรือนเล็ก ราษฎรได้แก่พวกชาวชนบททั่วไป
 ไป ส่วนสำหรับผู้ตกมากคือเรือนใหญ่หน่อย ๒๒ เมตร เมตร ๓ แห่ง ๑ ยกเศษ
 ถ้าคิดเป็นมาตราของไทย และซึ่งเจตนาราคาขึ้นสูงไปมากตามจำนวนที่
 อนุญาตให้ราษฎรคิด ถ้าจะพูดถึงข้อหนึ่งที่ประมาณว่าให้ราษฎรใช้ปลูก
 สร้างซ่อมแซมเรือนได้ประมาณครัวเรือนละ ๓๘ เมตร จะเป็นเงินประมาณ
 ราว ๘ พันบาท ถ้าการปลูกสร้างซ่อมแซมคือเติมเรือนให้เป็นไปตามแผน
 ผังของทางราชการที่ประมาณไว้ว่า ๒๕ เมตรนั้น ประมาณ ๑ บ้าน คือทาง
 กรมป่าไม้ได้ทำเรือนเป็นตัวอย่างไว้ ๒ ชนิด ชนิดเล็กได้แก่คนยากคนทั่วๆ
 ไป และชนิดใหญ่สำหรับผู้ตกมากคือมีเงินและประมาณจำนวนไม้ที่จะใช้
 ไว้ตามรูปอยู่ในข้อ แต่อัตราที่ผู้แทนได้เสนอมานมากกว่าร่างของรัฐบาล
 และมากกว่าร่างที่ได้กำหนดไว้ งบประมาณตั้งว่าจะมากขึ้นหรือไม่
 งบประมาณที่จะตั้งนับแต่ราษฎรทั่วๆ ไปให้มีไม้ใช้ทำบ้านทำเรือน และ
 ในขณะเดียวกันเราก็ต้องพยายามรักษาทรัพยากรของชาติไว้ด้วย อย่าให้
 เขาไปแข่งถ่าน ท่านรัฐมนตรีบอกว่าจะเรามีทางที่จะควบคุมได้ ถ้าหากว่า
 ไม่เขาไปทำเราก็ไม่อนุญาต ถ้าหากว่าราษฎรขออนุญาตไปทำเรือน ทำ
 แล้วก็ขายไป ควบคุมได้อย่างไร ตามในข้อ ๒ ตั้งขึ้นมากว่าทำไม่ได้ หรือ
 ทำเรือนก็ตามคิดไม่มาแล้ว แล้วขายไปแล้วทำไม? ไปยึดบ้านเรือนราษฎร
 มาขายทอดตลาดใช้หนี้คนอย่างนั้นหรือ ไม่คิดว่าทำได้ ส่วนข้อที่รัฐบาล
 เปลี่ยนจากอัตราที่เก็บจาก ค่าภาค หลวงเป็น ปริมาตรของ ไม้ นั้นสมควรแล้ว
 เพราะเหตุว่าอัตราไม้ที่เก็บค่าภาคหลวงขึ้นๆ ลงๆ อย่างนี้ ทราบว่าคือมี
 เมตรอยู่ระหว่าง ๓ บาทถึง ๑๐ บาท เพราะฉะนั้นไม่แน่ใจ การเก็บอย่างนั้น
 เป็นการถูกต้องแล้ว แต่เพียงขึ้นตั้งด้วยจำนวนที่ออกจะหลายๆ เกินไปเมื่อคิดถึง
 ราคาไม้เวลานั้น และก็จะเกินกว่าฐานะของราษฎรไปต่อกรมรัฐบาลได้คิดถึง
 ข้อหรือไม่ และเกินกว่าร่างของรัฐบาลด้วย

พระยาพนานุกร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรราษีการ : ที่ท่าน
 สมาชิกผู้มีเกียรติ มีความห่วงใยในเรื่องไม้ ที่จะให้ราษฎรได้รับอนุญาตไปใช้
 ส่วนตัวคิดเป็น ราคาสูงมากมาย หรือค่อนข้างสูง อย่างที่ท่าน สกปราย แดงนั้น
 ขอเรียนว่า ไม้ที่ ท่านยกราคา มากต่าง ใน ที่นี้ ชาวเจ้า ภาครัฐเห็นว่า จะเป็นไม้
 ชนิดค่อนข้างราคาสูงอยู่สักหน่อย แต่อีกประการหนึ่งปริมาณไม้ที่อนุญาต
 ในที่นี้ เป็นไม้ไม่แปรรูปแต่ที่ท่านถามเป็นไม้แปรรูปแล้วราคาจึงแตกต่างกัน
 มาก ไม้ที่ยังไม่แปรรูปเมื่อมาเดือย มาแล้วราคามันต้องสูงขึ้น เพราะฉะนั้น
 เรื่องไม้ที่จะให้มาก หรือ ให้น้อย ชาวเจ้าคิดว่า ไม่น่าจะเป็นเรื่องที่หนักใจนัก
 เพราะว่าการพิจารณาขึ้นต้น ก็มีคณะกรรมการอำเภอหรือคณะกรรมการ
 จังหวัดที่จะช่วยกันดูว่าผู้ที่มาขออนุญาตมีฐานะอย่างไร ควรจะได้ไปเท่าไรตาม
 สมควรแก่ฐานะ การรับผิดชอบเช่นนี้ถ้าเราไม่มอบให้กับคณะกรรมการจังหวัด
 หรือคณะกรรมการอำเภอแล้วก็ไม่มีความปฏิบัติได้ เมื่อไม่มีความปฏิบัติได้แล้ว
 กฎหมายเป็นส่วนหนึ่งของประชาชนที่ ประชาชนจะได้รับความอุปการะ จาก
 ทางการ ก็จะไม่เป็นการสมควร อีกประการหนึ่งประชาชนที่จะได้รับการ
 อุปการะนั้นนอกจากจะคิดเห็นว่าเขาจะได้เรือนขนาดใหญ่ แต่ยังมีเหตุอื่น ๆ
 อีกที่จะต้องพิจารณาผู้ที่มีสิทธิ์ที่จะได้ไม้นี้ ไม่ใช่จะให้หมดทุกคน ราษฎรใน
 พระนครไม่ได้เลย ต้องเป็นผู้ที่มีภูมิลำเนาอยู่ใกล้กับป่าไม้นั้น ตามกฎหมาย
 บอกไว้ว่าจะต้องมีระยะเท่าไร และการให้ก็ต้องพิจารณาถึงอาชีพเขาด้วย
 ถ้าเป็นพวกพ่อค้าไม่ชาวเจ้าก็คิดว่าพวกนี้ก็ไม่อยู่ในประเด็นที่จะต้องได้ มี
 การแบ่งแยกชัด เหมือนกัน ที่จะให้เจ้าหน้าที่ พิจารณาว่าจะสมควรให้เพียงไร
 อีกประการหนึ่งที่ท่านสมาชิกของใจว่า เมื่อเขาไม่เข้ามาแล้วถ้าเขาเรือนหรือ
 ทำเรือแล้วเขาไปขายจะมีกฎหมายลงโทษเขาได้อย่างไร นักเป็นชนบท
 จะต้องพิจารณาว่า ถ้าเมื่อให้เขาแล้ว เขาจะเอาไปทำอะไรที่จะต้องดูก่อน
 เมื่อได้ไปแล้วเขาจะต้อง เอาไปทำที่เขาประสงค์ คนเราเมื่อได้ไม้ไปแล้ว

คราวหลังเขาเกิดเขาไปขาย เขาก็ยากที่จะต้อง คิดสินว่า จะควร ติดตามไปเอา
โทษกับเขา ทางทรงจะไม่ติดตามไปถึงเพียงนั้น แต่ก็ต้องพิจารณา
ตอนที่เขาไปขอ ว่าเขาจะขอเอาไปใช้ทำอะไร จะไปทำเรือนหรือไปขาย
เขาไปทำเรือน ถ้าเขาไปขายผิดพระราชบัญญัติต้องมีโทษ เพราะฉะนั้น
การกระทำต่าง ๆ เหล่านี้ เกี่ยวกับการบริหารจะต้องสอดคล้อง ฝ่ายรัฐบาลจะ
ต้องดึงไว้ให้ได้ประโยชน์ให้มากที่สุดแต่พร้อมกันนั้นเราต้องผ่อนให้ประชาชน
ให้เหมาะสมกับประโยชน์ของประชาชน เพราะฉะนั้นเมื่อได้ชี้แจงมาให้
ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติซึ่งเป็นผู้หลักผู้ใหญ่ในท้องถิ่นต่าง ๆ กันแล้ว ข้าพเจ้า
ก็นึกว่าก็เป็นหน้าที่ของท่านที่จะพิจารณา ต่อไปว่า ควรจะทำอย่างไรต่อไป
แต่ตามข้อสงสัยประการหนึ่งประการใดที่พร้อมที่จะอภิปรายสนอง

๑๔.๕๐ น.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช : ข้าพเจ้าขอเสนอว่าสำนักงานกฤษฎีกา
หมายโดยไม่มีบทกการ ดังที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ คือ เจ้าคุณครู
พันพิทักษ์ได้กล่าวด้วยเหตุผล ๓ ประการคือ

๑. การออกกฎหมายโดยคณะที่ข้าพเจ้าทราบมาว่า ๑๕ คือ ๑๔
ในสภาผู้แทนซึ่งมีจำนวน ๓๐๐ คนนั้น เป็นการที่จำเป็นต้องระวังให้มาก

๒. รัฐบาลก็ได้ร่าง กฎหมาย อย่างละเอียด และกำลัง จะเสนอเจ้า
สภาอยู่แล้วแต่บทบัญญัติในเรื่องกฎหมายที่รัฐบาลกำลังร่างก็เป็นกฎหมายที่
เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติอันเป็นบทกการไม่สมควรที่จะรูดวัน แต่กฎหมาย
ซึ่งเป็นการผิดหลักของการออก กฎหมายแต่ละ กฎหมายนั้นก็ เป็น ก็นั้นเป็นมติของ
ผู้แทนจำนวนน้อย และรัฐบาลตามที่อภิปรายก็ไม่ผู้จะพอใจแต่เพื่อให้เกิดภัย
กับผู้แทนจึงได้ปล่อยเรื่องไป

๓. แม้ว่าเราจะรับขังกฎหมายไปเพื่อเป็นคดีอย่างว่า การจะออก
กฎหมายเป็นการกระทบกระเทือนแก่ผลประโยชน์ของชาติ ผลประโยชน์ของ

LIART

ราษฎรต้องออกให้สุ่มงักหน่อย แม้ว่าจะออกไม่ทันในสมัยนั้นสมัยหน้าก็จะ
เปิดในเดือนพฤศจิกายน จะไม่เกิดการเสียหายอย่างใดเลย ซึ่งข้าพเจ้า
คิดว่าเป็นกฎหมายไม่รบกวนประการใด เพราะฉะนั้นเพื่อให้เป็นตัวอย่าง
ในการออกกฎหมายให้ มีนัยคติว่าอย่าเร่งร้อน ออกกันไปโดยไม่ใคร่ครวญ
ให้

นายเสตร เปี่ยมพงศ์สานต์ รัฐมนตรี : ทางรัฐบาลขอแถลง
ดังนี้ สำหรับคณะที่รับหลักการร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ปรากฏตาม
รายงานการประชุมว่าเป็นคณะซึ่งสูงกว่าที่ท่านได้มา แต่คณะนั้นความ
จริงเราปกครองกันในระบอบประชาธิปไตยถ้าเสียงข้างมากเป็นเสียงที่ถูกต้อง
แต่ก็ไม่ทำอะไรได้ เรื่องคณะไม่เกี่ยวกับเรื่องกฎหมายฉบับนี้ ประการ
ที่ ๒ ครึ่งอยู่ได้มากกว่าได้เสียงกันมาก แต่ว่าการได้เสียงกันนั้นในเรื่องถ้อยคำ
มากกว่า ในประการที่ ๓ กฎหมายฉบับนี้ออกไปแล้วประชาชนที่อยู่ริมบ้า
ริมเขาก็เกิดของไม่นั้นจะได้มีโอกาสได้ใช้ไม่เท่านั้นเรือนเป็นหลักฐานของเขา
ซึ่งในบัดนี้ถ้าหากว่าท่านสมาชิกวุฒิสภาได้ไปเที่ยวดูหรือไปในชนบทบ้านนอก
จะเห็นว่าชาวชนบทส่วนมากนั้นที่อยู่ของเขาเป็นอย่างไร บ้านที่อยู่ในพระนคร
ที่อยู่ของท่านเป็นอย่างไร เปรียบเทียบกันไม่ได้ แม้พวกนั้นอยู่ใกล้บ้าน
ก็จริงแต่เหมือนใกล้ใกล้กันต่าง คือไม่สามารถจะเอาเสียงซึ่งธรรมชาติสร้าง
ได้เพื่อเขามาจัดทำได้ตามสมควร เหตุผลของท่านผู้ทบทอง ๓ ที่เสนอมานี้
ก็เห็นว่าน่าจะให้ออกพระราชบัญญัตินี้ไป เพื่อว่าประชาชนเหล่านั้นจะได้ใช้
โภคทรัพย์จากธรรมชาติโดยไม่มีภาระขัดขวางต่อความก้าวหน้าของบ้านเมือง
การทำดาบนั้นความจริงถ้าจะพูดไปแต่ก็ปรากฏตามสถิติว่าไม่จำเป็น
ประชาชนไม่ได้ทำลาย แต่ผู้ทำลายนั้นน่าจะเป็นพวกนายทุน ซึ่งได้ตั้งโรงเลื่อย
ทำลายไม้มากกว่าอย่างอื่น ที่ท่านสมาชิกบางท่านเกรงว่าราษฎรจะเอาไป
ขวานนั้นก็ขออย่าได้เกรงเช่นนั้นเลย พวกหมมบ้านอยู่ก็จริง แต่เป็นกระต๊อบ

กระท่อมเป็นส่วนมาก ฉะนั้นเมื่อเขาได้ไม่อนุญาตมาเขาก็ไม่เอาไปขาย
 คงเอาไปปลูกบ้านสร้างเรือน เขาขอมต้องการของคดียิ่งกว่าสภาพที่ไม่น่าดู
 แต่ความจริงมี ๒ มาตราเท่านั้น แต่ถ้ามองการจะให้ได้เป็นประโยชน์ต่อ
 ราษฎรเป็นอย่างยิ่ง แต่ถ้ามองพระราชบัญญัติว่าไม่ห้ามหลายมาตราแล้ว
 บางทีจะไม่ทันแม้ในสมัยประชุมหน้า ตุลาการปฏิบัติในปี ๒๔๙๐ นั้น ปรากฏได้
 เคยพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ แต่ได้พิจารณาทำนองอยู่เป็นเวลานาน
 หลายเดือนกว่าจะเสร็จในชั้นกรรมาธิการ ถึงแม้ว่าจะเสนอนั้นในสมัยประชุม
 ๓ เดือนกระนั้นก็ตาม การพิจารณาจะไม่เสร็จเด็ดขาดไปได้ในระยษนั้น
 เพราะว่าจะถ้าจะต้องมีงานหลายอย่างเช่นงบประมาณเป็นต้น ถ้าหากว่า
 กฎหมายฉบับนั้นออกไปแล้ว ประชาชนก็จะไม่ต้องคอย กฎหมายฉบับอื่นหรือ
 ฉบับใหม่ของรัฐบาล ก็จะมีโอกาสจะขอไม่ทำเรื่องเมื่อเก็บเกี่ยวข้าว
 เสร็จแล้ว ก็ขออนุญาตไม่ทำเรื่องจะได้มีบ้านอยู่อาศัยตามสภาพของเขา
 นี้ไม่จำนวน ๓๘ เมตร ความจริงก็ไม่มากเกินสมควรไป เพราะว่าเท่าที่
 ทางกรมป่าไม้ได้เสนอแล้วก็ปรากฏว่า สามารถจะไร้สร้างบ้านเรือนได้กับครัว
 อีก ๑ หลังและบ้านก็ไม่ใหญ่โต ความจริงบ้านเรือนเขาที่จะสร้างเขาก็ไม่
 น่าจะจัดซื้อ เพราะว่าเราอยู่ไกล ๆ มีโอกาสปลูกบ้านใหญ่โตกว่าเขามาก
 ความจริง ๓๘ ลูกบาศก์เมตรถือว่ารวมทั้งหมด ๒๐ ลูกบาศก์เมตรก็ให้เจ้าหน้าที่
 งานมีอำนาจพิจารณาตามสมควร คือจะให้ต่ำกว่า ๒๐ ลูกบาศก์เมตรก็ได้ ถ้า
 หากว่าแผนผังของเขาเป็นบ้านเด็ก สำหรับเรือนตามแบบราชการ ๒๐ ลูก-
 บาศก์เมตร เมื่อเทียบกับร่างตัวบทที่ใช้อยู่ปัจจุบันนี้ ๒๐ ลูกบาศก์ก็ไม่ต้อง
 เกินไป เพราะว่าคราวก่อน ๔๐ ลูกบาศก์เมตรละในสมัยนั้นค่าภาคหลวง
 ลูกบาศก์เมตรละ ๒ บาท ก็ยังไม่ถึง ๒๐ ลูกบาศก์เมตร นี้ ๒๐ ลูกบาศก์
 เมตรก็เกินไป ๖ ลูกบาศก์เมตรเท่านั้น เมื่อเมื่อนั้นกระผมจึงเห็นว่า
 ทางวุฒิสภาไม่น่าจะจัดซื้อ ควรจะปล่อยให้กฎหมายที่ให้ราษฎรมีโอกาส

ในท้ายที่สุดท่านาภิโศกประสงค์ที่จะได้มีโอกาสดำรงชีวิตอยู่ด้วยความผาสุก
ถึงไม่เท่าพวกเราก็งก็ดีกว่าที่เป็นอย่างอยู่ในปัจจุบันนี้

๑๕.๐๐ น.

พระยาอาณาจักรบริบาล : เมื่อข้าพเจ้าได้ฟังคำแถลงของทางวุฒิสภา
และรัฐบาลแต่ก็รวมความได้ว่า รัฐบาลไม่ขัดข้อง ในการ ที่จะออกกฎหมาย
ฉบับนี้ ก็เป็นที่ที่ของวุฒิสภาจะต้องพิจารณา แต่ถ้าหากว่าไม่ขัด
ข้องเหลือเกินก็จะผ่านกฎหมายนี้ไป นี้ข้อหนึ่ง ข้อที่สอง คือเป็นข้อสำคัญ
ก็คือว่าวุฒิสภาเป็นห่วงเป็นใยหาว่าในทางปฏิบัติของ เจ้าหน้าที่เป็น ต้นว่าจะ
กวดขันรัดกุมกัก หรือให้ระมัดระวังรักษาพระราชบัญญัติปกครองท้องที่
ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นที่ที่ของวุฒิสภา เป็นต้นว่ากฎหมายนี้ควรมีการห้าม
หรือไม่ เปรียบเหมือนว่าเป็นห่วงว่าจับผู้ร้ายไม่ได้หรือจับอะไรไม่ได้
เป็นที่ที่ต่างหาก ข้าพเจ้าเห็นว่าควรพิจารณาเฉพาะ คือเราควร
จะพิจารณาดังว่าพระราชบัญญัติอันนี้เหตุผลสำคัญ ที่ควรจะให้ออกไปหรือ
ไม่ ทางรัฐบาลเองข้าพเจ้าก็ฟังเสียงรัฐมนตรี ๒ ท่านบอกว่าไม่ขัดข้องที่จะให้
ออกกฎหมายฉบับนี้ไป ข้าพเจ้าก็ถามแล้วก็บอกว่าไม่เต็มใจประ โยชน์
แก่รัฐบาล เป็นแต่ว่ารัฐบาลออกกฎหมายพิศดารก่านี้ แต่ว่าในประการ
สำคัญก็คือว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายเกี่ยวกับการเงิน ข้าพเจ้าอยาก
จะถาม รัฐบาลว่า พระราชบัญญัตินี้ เป็นพระราชบัญญัติ การเงินได้มี นายก-
รัฐมนตรีรับรองหรือเปล่า นี้ข้าพเจ้าขอถาม

๑๕.๐๓ น.

นายสง่า วรรณดิษฐ์ : เท่าที่วุฒิสมาชิก เป็นห่วงใย ก็เกรงว่าเจ้า
หน้าที่จะปฏิบัติการไม่เป็นที่พอใจ แต่ก็ทางรัฐบาลก็รับรองแล้วว่าจะกวดขัน
ให้ แต่ที่ว่าสำคัญมีอยู่อย่างหนึ่ง กระผมเข้าใจว่า ท่านรัฐมนตรีกรมป่าไม้

เป็นผู้ที่รู้สึกที่สุด ก็ควรพิจารณาว่าเรื่องไม่เป็นเรื่องสำคัญที่สุด กระผม
จะรักดีอย่างว่าเมื่อสมัยก่อนสงคราม เมตรลูกบาศก์ถละ ๓๐.๗๐ บาท เคยจน
๗๕ บาท เพราะฉะนั้นเรื่องความสำคัญในเรื่องนี้ควรพิจารณาให้มากที่สุด
หน่อย เพราะเหตุว่าเมื่อปล่อยปละละเลยหรือไปทำงานความชอบใจ ไม่ของ
เราที่จะออกไป ในที่สุดก็จะแพงๆ ลงท้ายก็จะต้องก่อหนี้ล้นปูลู่ คนจนก็จะแบ
ความเคย ที่ทำงานรัฐมนตรีบอกว่าจะมีเจ้าหน้าที่อะไรไปคอยตรวจตราสอด
ส่องเห็นเป็นการคุ้มครองหรือไม่ ในเรื่องนี้กระผมเองขอยืนยันว่า การรับรอง
ของรัฐบาลผมเชื่อว่ารับรองได้ แต่ปฏิบัติไม่ได้ เช่นอย่างตพบุรี ขออนุญาต
ที่ตพบุรีแต่มาตัดที่โคกดำโรง แล้วในที่สุดใครไปดู แล้วเจ้าหน้าที่ที่รับทาน
สุดท้ายจะมันดักหน่อย แปลว่านาย ก. ไม่ต้องการตัดไม้ เขาเงินไปให้แก ๒๐
บาท แล้วขออนุญาตตัดไม้ แล้วไม้ ๒๐ ลูกบาศก์เมตร เป็นเงินทั้งหมดกว่า
เพราะฉะนั้นเห็นว่ามีต่างกันถึงอย่างนี้ และผมเชื่อเหลือเกินว่า ผมเองก็เป็น
ลูกบ้านนอก ผมเองรู้สึกดี เช่นผมรักดีอย่างความจริงแกอยู่รายน้ำชายคง
แกไม่มีเงินไปตัดไม้ซุง แกไม่เอา แกไปเอาไม้ไผ่ แล้วทาบเปลือกแล้วเอา
ไม้ไผ่มาทำ แต่ในที่สุดแกก็ต้องขออนุญาตโดยพระราชบัญญัติอันนี้ให้อ่านเอา
แล้วเจ้าหน้าที่วางแกเช่นนี้จะเอาไม่ไปขาย เพราะฉะนั้นขอความกรุณา
ไม่ใช่เป็นการท้วงติง ขอได้โปรดพิจารณา ขอได้โปรดกรุณาตอบอย่างจริง
ใจ แล้วอย่าตอบอย่างอื่น พูดตรงๆ ในเรื่องนี้เราเห็นความสำคัญในเรื่อง
ป่าไม้ แล้วเวลาน้ำไม้กระยาเลยรัฐบาลไม่มีการปรับปรุงอย่างที่ผมเรียกว่า
อย่างก่อนราคา ๓๐ กว่าบาท เคยจน ๒๐๐ กว่าบาท แล้วไม่มีปัญหาไม้จะคอง
หมดป่า ถ้าหากมี ปัญหาอย่างนี้ เกิดขึ้นข้าพเจ้าขอให้ท่านรัฐมนตรีตอบ
อย่างจริงใจ.

พระยาพนานุจร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตราธิการ : ที่ท่าน
สมาชิกผู้มั่งเกยตีพูดถึงไม้ซุงราคาตั้ง ๓๐ เท่าหรือกว่านั้น ความจริงของ

LIRT

ทุกอย่างทั้งหมดตาม ๆ กัน เพราะฉะนั้นเมื่อเทียบเขาก็เป็นอย่างเดิมหรือ
 จะมั่วแปดกบ้างเล็กน้อยเท่านั้น เรื่องนี้ไม่ควรจะบ่งคะเพาะไม่ ข้าวกชน
 ของอื่น ๆ ก็ชน อนุญาตเรื่องหนึ่งท่านเป็นห่วงเรื่องการบังคับบัญชาหรือ
 การอนุญาตนั้นจะมีผลกระทบต่าง ๆ ขอประทานโทษข้าพเจ้าซึ่งเคยเป็นนัก
 งานป่าไม้คงคุ้นเคยๆจนแก่ก็อยากจะบอกว่าการอนุญาตให้ตัดไม้ไม่ใช่อนุญาต
 แค่ตัดหนึ่งสองเท่านั้น เมื่อได้ตกลงว่าสมควรที่ใครจะได้เพียงใดเขาก็มีระเบียบ
 วางไว้ไม่ว่าผู้ที่จะได้สมมติว่า ๑๑ กิโลเมตรจะเป็นไม้ขนาดใหญ่เท่าไร สูง
 เท่าไร อยู่ที่ไหน เป็นจำนวนกี่ต้นต้องไปตักกันแล้วทำเครื่องหมายให้ว่าท่าน
 นาย ก. ตัดไม้อย่างนั้นอย่างนี้ ถ้าตัดผิดจากนั้นไซ้ไม่ได้มีโทษ หรือตัดแล้ว
 จะรั้งตากออกมาเขาก็ยังไปตักอีก ต้องตัดตราให้รั้งตากไปแล้วเขาไปได้ตรงนั้น
 ตรงนั้นก็ตรวจตราอีกตามระเบียบ การหลอหลอมมันน้อยเต็มที่ แต่ก
 อย่างที่ท่านว่าการงานมีมาก การหลอหลอมก็มี ไม่ใช่เพราะป่าไม้ มีทั่วไป
 มันแต่กิจการของพวกเราๆที่นั่งอยู่ในที่นั้นอะไรหลอหลอมอยู่บ้างเหมือนกัน นั้น
 เป็นของธรรมดา อย่าห่วงเลย ท่านห่วงการป่าไม้ ไม่กระยาเลยไม่ได้ปรับ
 ความจริงปรับ แต่ท่านไม่ได้เขาไปอยู่ที่ไม้เรื่อง คือท่านอยู่ห่างไกล
 ถ้าท่านไปอยู่ที่กรมป่าไม้เขาจะบอกได้ว่าป่าไม้กระยาเลย เขามีแผนการณ์อะไร
 หลายนๆ อย่าง เราพยายามทำในหน้าที่ของการงาน แต่อะไรทำให้สำเร็จ
 เร็วถูกต้องถูกใจเป็นที่พอใจของคนทั่วไปโดยด่วนทำไม่ได้ และกระทำอยู่
 เมื่ออธิบายให้ท่านฟังเช่นนี้แล้วก็น่าจะเห็นได้ว่ากฎหมายได้ผ่านสภาต่างขนา
 รัฐบาลก็ได้ให้เหตุผลในฐานะที่เราอยากจะทำอะไรทำโดยมติด่วนใหญ่ แม้
 หลักการของเรามีเสนอให้สภาแล้วสภาก็เลือกเอาอย่างนั้น นี่จำเป็นต้องเดิน
 มายังสภาวันนี้ เมื่อสภาซึ่งเป็นผู้หลักผู้ใหญ่พิจารณาโดยรอบคอบ ท่าน
 จะตัดสินใจรับไหม รัฐบาลก็พร้อมที่จะฟังเหมือนกัน

นายบรรจง ศรีจรูญ : ข้าพเจ้ายอมรับว่าข้าพเจ้าพึงจะอ่านร่างพระราชบัญญัติในที่ประชุมนี้เอง แต่ว่าจากคำอภิปรายของเพื่อนสมาชิกและคำชี้แจงของรัฐบาลนั้นคงจับเค้าได้ว่าได้เปลี่ยนแปลงไปจากร่างเดิม จากร่างพระราชบัญญัติเดิมที่ใช้อยู่ทุกวันนี้คือ ๑. เพิ่มปริมาณการอนุญาตขึ้น ๒. เปลี่ยนชนิดการอนุญาต จากเงินเป็นปริมาณไม้ แต่ในส่วนของอำนาจหน้าที่ในการอนุญาตนั้นข้าพเจ้ายังสงสัยว่าได้เปลี่ยนแปลงไปจากพระราชบัญญัติที่ใช้ในปัจจุบันนี้หรือไม่เพียงใด กล่าวคือได้เปลี่ยนให้จ่ายเช่าหรือยกเช่าหรือเป็นไปตามเดิม ข้าพเจ้ารับแต่จว่ามีโอกาสอ่านทีนี้คงไม่สามารถจะเปรียบเทียบกับพระราชบัญญัติที่ใช้อยู่ฉบับปัจจุบันนี้ได้ เมื่อคุณถักการแจ้งก็เพื่อประโยชน์ของราษฎร ก่อนจะรับหลักการขอทราบอำนาจในการอนุญาตนั้นได้เปลี่ยนแปลงไปเพียงใด .

พระยาพนาบุตร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรธิการ : อำนาจนั้นไม่ได้เปลี่ยนไปจากเดิม คืออำนาจการพิจารณานักตกอยู่กับพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีคณะกรรมการจังหวัดและคณะกรรมการอำเภอตามเดิม แต่มีอยู่เรื่องหนึ่งซึ่งข้าพเจ้าจะได้อธิบายชี้แจงให้ท่านฟัง สักหน่อยก็จะดีขึ้นในมาตรา ๒๔ ที่ขอเปลี่ยนเป็นมาตรา ๒ คือไม้หลาย ๆ อย่างซึ่งมีค่าบางที่ท่านสมาชิกเป็นห่วงโยว่าการที่ราษฎรจะขอไม้ประคูดไม้แดง ไม้ชิงชัน มาทำบ้านทำเรือนนั้นต้องขออนุญาตเพราะเป็นไม้ที่มีค่า ถ้าจะให้ไปทำก็ไม่เหมาะสมเหมือนกัน อาจจะไม่ให้ยกเว้นค่าภาคหลวง หรือเอาไปทำเรือ ทว่าเพราะเป็นไม้มีค่าเหมือนกันแล้วอนันท่านก็ไม่ต้องเป็นห่วง ไม้ ๓ ชนิดที่จะใช้ทำบ้านทำเรือนหนักขนอยู่ในกรณีที่จะได้รับการยกเว้นเอาไปใช้ได้

หลวงประกอบนิติสาร : ข้าพเจ้าไม่หวั่นโยอะไรกับข้อปลัดถ้อยแต่ข้าพเจ้าได้เรียนถาม รัฐบาลแล้วว่า จะเสนอร่าง พระราชบัญญัติ ของ รัฐบาลเมื่อไร ข้าพเจ้าไม่ได้รับคำตอบ อันนี้เกี่ยวกับข้อใจว่าควรรับหลักการ

LIART

หรือไม่ควรรับหลักการสมัยประชุมสมัยนี้ เสนอไม่ทันเสนอสมัยประชุมหน้ามี
สมาชิกท่านหนึ่งว่าเดือนพฤศจิกายน ที่ข้าพเจ้าทราบทางเดชาฯ เดือนตุลาคม
ทางรัฐบาลจะเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ ได้เมื่อไรบอกให้ทราบปลายเดือน
หรือต้นเดือนให้ข้าพเจ้าทราบ

นายกิจจา วัฒนสินธุ์ รัฐมนตรี : ตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
มีความข้องใจว่าร่างพระราชบัญญัติของรัฐบาลจะเสนอเข้ามาสู่สภาได้เมื่อ
ใด ทางรัฐบาลได้ชี้แจงแล้วว่าร่างพระราชบัญญัตินี้อยู่ที่คณะกรรมการ
กฤษฎีกาและได้เร่งรัดอยู่ งานด้านอื่นยังคงค้างอยู่มาก ด้วยเหตุนี้รัฐบาล
ก็เห็นว่าจะเสนอไม่ทันสมัยประชุมนี้ และคิดว่าจะเสนอให้ทันในสมัยประชุม
หน้า

๑๕.๑๒ น.

พล.ต. พระอุดมโยธาธิบดี : ข้าพเจ้าได้ฟังข้อเท็จจริงต่างๆ จาก
รัฐบาลที่ได้ตอบคำถามของสมาชิกมาหลายต่อหลายข้อแล้ว ข้าพเจ้าไม่ข้อง
ใจในข้อปล้ำกยอยู่คือจะช้อจะขายหรือจะคักหรือไม่คักอะไรเหล่านี้เป็นการปฏิบัติ
ภายในเป็นการซ่อนตัวซึ่งนอกหลักการนี้ข้าพเจ้าจะไม่กล่าว ถ้ากล่าวเรื่อง
นี้จะไปกันใหญ่ ข้าพเจ้าจะกล่าวเข้ามาหาหลักการนี้โดยเฉพาะคือว่ากฎ-
หมายฉบับนี้ที่ออกมาค่าภาคหลวงนั้นขึ้นไปอีก & เท่า ส่วนเนื้อไม้ในไม้ชนิด
แปดว่าเนื้อไม้ดีมา & เท่า ถ้าแปดกลับส่วนเนื้อไม้ในชนิดแปดว่าเนื้อไม้ชนิด
ดตลงดีเท่า ได้ไม้ไม่พอปลูกเรือนก็จริงนั้นเป็นของจริงแล้ว ปัญหาในเรื่อง
ภาษีขึ้นไปถึงเท่า และไม้ดตลงดีเท่า ทางรัฐบาลไม่ได้แก้ให้ได้ดีด้วยกัน
ข้าพเจ้าได้ฟังคำตอบของรัฐบาลคนสุดท้ายมาเมื่อครั้น ท่านกล่าวว่ากฎหมาย
ฉบับใหม่ที่ออกมา ก็เพื่อรวบรวมข้อต่างๆ ในเรื่องป่าไม้หลายมาตราเข้า
ไว้ด้วยกัน ก็รัฐบาลไม่ได้ตอบให้แน่นอนว่าจะเข้ามาสู่สภาได้ในเมื่อไร

LIRT

แต่ก็ได้ใจความว่าขณะกำลังอยู่ที่คณะกรรมการกฤษฎีกา และ ทางรัฐบาล
ได้เร่งรัดไปแล้ว ทางรัฐบาลไม่กล้าที่จะตอบเช่นนั้น ข้าพเจ้าก็พอจะสันนิ-
ฐานได้ว่าขณะนี้ได้เขาอยู่ในกรรมการกฤษฎีกาแล้ว จึงคิดว่าห้วงงานที่ได้เข้า
มาร่วมครั้งหนึ่งแล้ว และสมัยประชุมหน้าก็คงจะไม่นานก็มากนัก เพราะ
ระยะใกล้ๆ เพราะจะมาครบแล้ว เมื่อเช่นนั้นเราลองพิจารณาเห็นว่าในฐานะ
ที่เราเป็นวุฒิสภาซึ่งมีหน้าที่ จะพิจารณา กฎหมาย ที่จะออกไป เพื่อให้ราษฎร
ได้ใช้เป็นประโยชน์แล้ว เป็นการสมควรหรือไม่ที่เราจะออกกฎหมายที่กระ
ท้อนกระแทกชนเพียงสองมวตรา ฟรังนี้ด้วยมาตรา ข้าพเจ้าคิดว่ามันไม่
ควรอย่างนี้ มันจะเป็นคำว่า “ตลาดกฎหมาย” เอากฎหมายแปลกๆ เข้ามา
แล้วก็จะเป็นการออกกฎหมายซึ่งเป็นการแปลกๆไป เมื่อรัฐบาลได้รับกฎ-
หมายแล้วก็รอไว้ ข้าพเจ้ายอมรับหลักการในเรื่องที่จะให้ออก เพราะว่า
ข้าพเจ้าได้เห็นในส่วนที่ว่าไม่ได้รับความเป็นธรรม ข้าพเจ้ายินดี ดันนับดู
แต่ว่าอาจจะที่จะออกนั้นจะสมควรหรือไม่ คือกระท้อนกระแทกเต็มที่ ก็
รวมได้เป็นคราวเดียวกันไม่ดีกว่าหรือ หนึ่งประการหนึ่ง

อีกประการหนึ่งมันไม่ใช่ของเร่งร้อนอะไรหนักหนา ถ้าหากว่าไม่
ออกไปแล้วกฎหมายนี้จะทำให้ราษฎรเดือดร้อน เป็นเหตุให้ถึงเป็น ถึงตาย
เมื่อเราเห็นความจำเป็นว่าถ้ากฎหมายไม่เร่งร้อนก็ต้องรอกฎหมายใหญ่ ก็
ต้องแยกออกให้ผ่านไปเสีย แต่เมื่อฟังข้อความรอนักไม่อะไร ฉะนั้นข้าพเจ้า
เห็นว่าในครั้งนั้นไม่ควรจะรีบหลักการ

นายพัน สุพรรณสาร รัฐมนตรี : กฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมาย
ของสภาผู้แทนเสนอ ไม่ใช่เป็นของรัฐบาล ท่านสมาชิกที่เคารพทุกท่านจะได้
ทราบอยู่แต่ที่ว่าผู้แทนในทางจังหวัดภาคอีสาน รับรองกันมากกว่า คราวที่
จะคิดไม่ไปปลุกบ้านเรือนราษฎรไม่ค่อยจะได้รับความสะดวก เขาอยาก
จะขอให้เป็นอย่างที่ได้เสนอมาน และกฎหมายชนิดนี้ได้เสนอเข้ามาสู่สภา

LIRT

ที่หนึ่งแต่ในสมัยหนึ่ง แต่เดิมนักปฏิวัติในทางการเมืองเกิดขึ้น กฎหมาย
 ยี่นั้นที่ระงับไป และความต้องการของสภาผู้แทนต้องการให้กฎหมาย
 นี้ออกไปโดยเร็ววัน เพราะฉะนั้นความต้องการของบรรดาผู้แทนราษฎร
 นั้น ต้องการให้กฎหมายนี้ออกในเร็ววัน ส่วนทางด้านรัฐบาลนั้น
 เราได้จัดการปรับปรุงและจัดส่งไปกฤษฎีกา เสนอให้กฤษฎีกาตรวจ ทาง
 รัฐมนตรีเกษมศรีได้ไปร้องเรียนเพื่อจะให้รีบด่วน และได้เสนอให้ทันตามความ
 ต้องการของท่านบรรดาสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แต่ก็เป็นที่ไม่สมควร
 ประสงค์ของบรรดาผู้แทนราษฎร เพราะเหตุว่าคณะกรรมการกฤษฎีกาได้
 พิจารณากฎหมายนี้ไม่ค่อยจะสำเร็จ โดยเขาอ้างว่ามีงานโน้นงานนี้ ไม่ได้ทำ
 งานหน้าเดียว ทางรัฐบาลก็ไม่สามารถจะเร่งรัดหรือบีบบังคับเขาได้ตามความ
 ประสงค์ของผู้แทน เมื่อเป็นเช่นนั้น ผู้แทนราษฎร ๓ คนเจ้าของญัตตินี้จึงได้ทำ
 การเดินขบวนไปยังนายกรัฐมนตรีว่าพรรณถึงความเดือดร้อนของราษฎรว่า
 ต้องการที่จะได้ไม่ไปปลูกหญ้าปลูกเรือน ท่านนายกรัฐมนตรีก็ได้เห็นอนุญาต
 ให้เดินขบวนสภาได้ เพราะเป็นกฎหมายเกี่ยวกับทางการเงิน เมื่อเป็นเช่นนั้นเราก็
 ได้พิจารณากันในสภาผู้แทนราษฎร การพิจารณาในสภาผู้แทนราษฎรนั้น ดู
 เหมือนว่าสภาท่านนี้จะเร่งรัดให้มันเร็วยิ่งกว่านั้น คือขอเสนอให้พิจารณา
 รวดเดียวเป็นต้น เพราะเขากลัวว่าเดินเคอะหนัดสมัยประชุมเกรงว่าจะไม่ทัน
 เพราะจะต้องมาผ่านวุฒิสภาด้วย ในเหตุการณ์เช่นรัฐบาลก็เห็นออกเห็นใจกับ
 บรรดาผู้แทนราษฎร เราคิดว่าเมื่อกฎหมายใหญ่ออก ข้อความในกฎหมาย
 เล็กก็รวมกันเข้ากับกฎหมายใหญ่ และพระราชบัญญัติก็ถูกยกเลิกไป แต่ก็
 บอกว่าจะกระทบกระเทือนก็อาจเป็นจริง แต่ว่าเมื่อความต้องการของบรรดา
 ผู้แทนราษฎรมาเป็นเช่นนั้น และเมื่อยังไม่เกิดความเสียหายอะไรมากมายนัก
 ทางรัฐบาลจึงปล่อยให้ไปไปตามความเร่งร้อน ส่วนข้อเท็จจริงที่ว่า
 เดี๋ยวนี้ลงกับไม่เร็วหน่อยก็เป็นเรื่องก็ฟังกันลำบาก เพราะเราไม่ได้ไปประชุม

ตอนรัชกาลที่ ๑ แต่เมื่อเราเชื่อผู้แทนราษฎรว่าราษฎรเขาเดือดร้อนต้องการ
 คำนึง ทางรัฐบาลก็เห็นใจ ยอมให้กฎหมายนั้นผ่านขึ้นมา กระผมก็คิดว่าไม่น่า
 จะเสียหายอะไรคือว่าเมื่อกฎหมายฉบับที่รัฐบาลจะเสนอนั้น ข้อความนั้น
 อยู่ในนั้นแล้ว และข้อความที่เขาเสนอมานี้ก็ได้เคยมีอยู่ในร่างกฎหมาย ที่
 กระผมกราบเรียนไว้คราวหนึ่งแล้ว คือเขาไปคัดเอามาจากร่างเก่าเท่านั้นเอง
 แล้วก็เอามาเสนอ หมายความว่ารัฐบาลในสมัยก่อน ๆ ก็ยอมรับ รัชกาลที่ ๑
 และยอมรับในกฎหมายฉบับนั้นแล้ว แต่หากว่า มัน เกิดวิกฤตการณ์ขึ้น
 กฎหมายนั้นก็ออกซ้ำไปก็ต้องเปลี่ยนแปลงกันเรื่อยไปก็ไม่ทันใจ เพื่อให้
 อารมณ์ท่านผู้แทนราษฎร ทางรัฐบาลก็ไม่ขัดข้อง ท่านนายกรัฐมนตรีจึงได้
 เห็นรับรองมาในร่าง เพราะฉะนั้นกระผมจึงอยากจะขอความกรุณาให้
 กฎหมายนั้นได้ผ่านไป เพราะว่าผู้แทนราษฎรแกด้อมไปบ้านแกจะดีไปคุยว่า
 ฉันทเห็นมาให้ท่านแล้ว มันอย่างนั้นมากกว่า

หลวงชลานุสสร : ข้าพเจ้าขอเสนอให้ลงมติ

มีมติสมาชิกรับรอง

ประธานวุฒิสภา : มีผู้เสนอให้ลงมติแล้ว ผู้ใดจะอภิปรายต่อ
 ไปหรือไม่

ไม่มีสมาชิกผู้ใดจะอภิปราย

ประธานวุฒิสภา : เมื่อไม่มีผู้ใดจะอภิปรายต่อไปข้าพเจ้าจะเสนอ
 ให้ลงมติ ผู้ใดเห็นว่าควรระงับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ โปรด
 ชูมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๕๓ คน

ประธานวุฒิสภา : ผู้ใดไม่เห็นด้วยโปรดชูมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๖ คน

LIRT

ประธานวุฒิสภา : เป็นอธิบดีผู้พิพากษา ตั้งกรรมการสามัญหรือ
วิสามัญ

หลวงประกอบนิติสาร : ขอเสนอให้ตั้งกรรมการวิสามัญ
มีสมาชิกบริบรอง

ประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่มีสมาชิกผู้ใดขัดข้อง ให้ถือว่าตั้ง
กรรมการวิสามัญจำนวนหกคน

หลวงประกอบนิติสาร : ขอ ๘ คน
สมาชิกบริบรอง

ประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่มีสมาชิกขัดข้อง ถือว่าที่ประชุมอนุมัติให้
มีจำนวน ๘ คน

นายกิจจา วัฒนสินธุ์ รัฐมนตรี : รัฐบาลขอเสนอ ๓ คน คือ
๑. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ๒. รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงการคลัง ๓. อธิบดีกรมป่าไม้

พระยาสุรียานุวงศ์ประวดี : ขอเสนอพระยาตำรวจหลวงพร้อมพิลาศ
มีสมาชิกบริบรอง

หลวงชลาบุสสร : ขอเสนอ พล.ต. พระอุดมโยธาธิบดี
มีสมาชิกบริบรอง

หลวงประกอบนิติสาร : ขอเสนอพระยาอานาจที่บริบรอง
มีสมาชิกบริบรอง

พระยาพนาบุตร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ : ขอเสนอ
พระยาคุณพิทักษ์
มีสมาชิกบริบรอง

พระราชบัญญัติ : ขอเสนอนายสง่า พรรณทิพย์

สมาชิกวุฒิสภา

หลวงชลาบุสสร : ขอเสนอพระยาศรีธรรมราช

พระยาศรีธรรมราช : ข้าพเจ้าขอถอน

หลวงชลาบุสสร : ขอเสนอหลวงประกอบนิติสาร

หลวงประกอบนิติสาร ขอถอน

นายสง่า พรรณทิพย์ : ข้าพเจ้าขอเสนอหลวงชลาบุสสร

หลวงชลาบุสสร : ข้าพเจ้าขอถอน

หลวงประกอบนิติสาร : ข้าพเจ้าขอเสนอหลวงเกรียงศักดิ์พิชิต

มีสมาชิกวุฒิสภา

พล.ร.ต. พระยาวิจารณ์จักรกิจ ร.น. : ข้าพเจ้าขอเสนอหม่อมเจ้า

พรปรีชา

มีสมาชิกวุฒิสภา

ประธานวุฒิสภา : ครบจำนวนแล้ว มีผู้ใดขอถอนหรือไม่

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานวุฒิสภา : เมื่อไม่มีผู้ใดคัดค้าน ขอให้เดชาภิการ ฯ

อ่านรายชื่อ

เลขาธิการรัฐสภา : รายชื่อกรรมการวุฒิสภา

๑. นายทิจจา ฉิมฉินธุ์
๒. นายเดจตร เบียมพงศ์สามัค
๓. หม่อมเจ้าสืบสุดร์สวัสดิ์ สุดร์สวัสดิ์
๔. พระยาสุวริกพงศ์ธรรมพิศาล

LIRT

- ๕. พต.ท. พระอุดมโยธาริยุต
- ๖. พระยาชานาจักรบริบาล
- ๗. พระยาตรุพันธ์พิทักษ์
- ๘. นายสง่า วรรณศิษฐ์
- ๙. นางวาเชก หม่อมเจ้า พรปรีชา กมลาศน์ ร.น.

ประธานวุฒิสภา : แปรญัตติที่วันเกี่ยวกับการเงิน

นายพัน สุพรรณसार รัฐมนตรี : รัฐบาลขอเสนอ ๓ วัน

ประธานวุฒิสภา : เกี่ยวกับการเงินให้ทำเร็วหน่อยนายสง่า

นายสง่า วรรณศิษฐ์ : ๓ วันตั้งแต่

ประธานวุฒิสภา : มีผู้เสนอ ๓ วัน มีผู้จะ ขอ เปลี่ยน แปลง แก้ไข หรือเพิ่มเติมอย่างไรหรือไม่

ไม่มีผู้มาชักคัดค้าน

ประธานวุฒิสภา : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็น อย่างอื่น ถือว่าที่ประชุมอนุมัติให้แปรญัตติภายใน ๓ วัน

เรื่องต่อไป ขอรับความเห็นชอบ ในการแต่งตั้ง ประธาน คณะ กรรมการตรวจเงินแผ่นดินซึ่งสภาผู้แทนเห็นชอบแล้วจะประชุมลับหรืออย่างไร

นายเกษมชาติ บุณยรัตพันธุ์ รัฐมนตรี : ขอให้เป็นการลับ

ประธานวุฒิสภา : เรื่องนี้รัฐบาลขอเป็นประชุมลับ ทำได้ตามรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นผู้ที่ไม่เกี่ยวข้องขอให้ออกจากที่ประชุม

ประธานวุฒิสภา : ขอให้รัฐบาลแถลง

นายเกษมชาติ บุณยรัตพันธุ์ รัฐมนตรี : รัฐบาลขอเสนอการตั้งประธานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน

เนื่องด้วยตำแหน่งประธานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ในสังกัด
 ด้านนายกรัฐมนตรีได้ว่างอยู่ และด้านนายกรัฐมนตรีได้แต่งตั้งให้หลวง
 วรพากย์พินิจ ข้าราชการพลเรือนสามัญพิเศษ เดชาธิการคณะกรรมการ
 ตรวจเงินแผ่นดิน เป็นผู้รักษาการในตำแหน่งประธานคณะกรรมการตรวจเงิน
 แผ่นดินตลอดมาจนบัดนี้ ปรากฏว่า หลวงวรพากย์พินิจ ได้ปฏิบัติหน้าที่
 มาด้วยความเรียบร้อย สมควรแต่งตั้งให้ดำรง ตำแหน่งประธานคณะ
 กรรมการตรวจเงินแผ่นดินได้ คณะรัฐมนตรีจึงได้ประชุมปรึกษาดงมติ
 ให้ดำเนินการขอความเห็นชอบจากสภาผู้แทน ในอันที่จะแต่งตั้งให้หลวง
 วรพากย์พินิจ ดำรงตำแหน่งประธานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ตาม
 ความในมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการตรวจเงินแผ่น
 ดิน พุทธศักราช ๒๔๗๖

จึงเรียนมาเพื่อขออนุมัติจากที่ประชุม ได้แต่งตั้งให้ หลวงวรพากย์-
 พินิจ เป็นประธานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินต่อไป

หลวงชลาานุสสร : ตาม ที่ทาง รัฐบาล เสนอ ออกร ่าง ตั้ง ประธาน
 กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน กระทบกัเห็นด้วย แต่ว่า อาจจะ ทราน หลั ก
 เกณฑ ์ การตั้ง มีอย่าง ไรบ้าง รัฐบาล ถือ เป็น หลั ก เกณฑ ์ คือ นอกจาก หลวง
 วรพากย์ ๑ นั้น ยัง ไม่ มี คน ซึ่ น ะ เหมาะ สั ม คุ ก ์ หรือ เรา จะ ได้ ม ำ น ใ ไป โดย เร็ ว

นายเชมชาติ บุณรัตน์พันธ์ รัฐมนตรีสั่งราชการแทนนายกรัฐมนตรี-
 มন্ত্রী : ในการแต่งตั้งข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ รัฐบาลก็ได้พิจารณาถึงความ
 เหมาะสมและความสามารถในหน้าที่ราชการของผู้นั้น สำหรับหลวงวรพากย์
 พินิจหลังจากพิจารณาแล้วก็เห็นว่าหลวงวรพากย์ พินิจสมควรจะได้ดำรงตำแหน่ง
 ดังที่ขออนุมัติ โดยที่สมควรได้ตำแหน่ง ยิ่งกว่านั้นในขณะที่ยัง
 ไม่ได้ตั้งประธานกรรมการดังกล่าวเรียบร้อยแล้วมีเกียรติแล้วหลวง
 วรพากย์ พินิจ ได้รักษาการในตำแหน่ง ประธานคณะกรรมการ มาตั้งแต่ พ.ศ.

๒๕๘๘ และก็ได้ทำงานในหน้าที่นั้นมาด้วยดี สันนิษฐานว่าความสามารถและหน้าที่
ในหน้าที่จะดำรงตำแหน่งได้ รัฐบาลจึงได้เห็นชอบให้ตั้งหัตถวงวรพาศย์ฯ เป็น
ประธานคณะกรรมการให้เต็มตามหน้าที่

ประธานวุฒิสภา : เมื่อไม่มีผู้ใดอภิปรายต่อไป ข้าพเจ้าขอ
เสนอให้ลงมติ ผู้ใดเห็นว่าควรจะให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งรายนี้ โปรด
ชูมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๕๓ คน

ประธานวุฒิสภา : ผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดชูมือขึ้น

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานวุฒิสภา : ผู้ที่ไม่เห็นด้วยไม่มี เป็นอันให้ความเห็นชอบ
ก่อนที่จะเลิกประชุมขอชี้แจงในเรื่องที่กรรมการประชุมงบประมาณในวันพรุ่งนี้
เวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา คือ กรรมการประชุมวุฒิสภาเพื่อพิจารณางบประมาณ
ซึ่งกรรมาธิการวิสามัญได้รายงานขึ้นมาตั้งแต่วันนี้ในวันพรุ่งนี้เวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา
ขอให้ท่านรับทราบไว้ด้วย หมาดระเบียบวาระแล้ว เลิกประชุม

เลิกประชุม เวลา ๑๕.๓๕ นาฬิกา

กรรมวิธีการตรวจรายงานการประชุมวุฒิสภา

พระยาเมธาธิบดี	สุรินทร์ ถัสถาวร	ผู้ตรวจรายงาน
น.อ.ม.จ.พรปรีชา กมลดาสน์ ร.น.	ศิริ มนต์ไตรเจศย์	”
พระยาภรตราชา	ฮาริวัณ คุ้มบุญ	”
พระยาประชาศรียศรเทศ	เด็ก จารุณี	”
พระนิพนธ์ประสงสาร	โชค คุปตะจาทิน	”
	ประภัสร์ จันทามัย	”

ศรีธรรมาสีเบศรี

เจริญ บัณฑาโร

ประธานวุฒิสภา

เลขาธิการวุฒิสภา